

Nr 440.

Av herr **Adolfsson** och fru **Linderot**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 135, angående anslag till den sociala hemhjälpverksamheten för budgetåret 1948/49.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 135 föreslås beträffande statsbidrag till den sociala hemhjälpn bland annat, att minimilönen för deltidsanställd hemvårdarinna måtte höjas från 7 till 10 kronor för hel arbetsdag samt att en minimitimlön på en krona tjugofem öre måtte fastställas. Den förbättring av minimilönen som här föreslås är enligt vår mening icke till fyllest.

I motion II: 338 till 1947 års riksdag av undertecknad (Adolfsson) m. fl. föreslogs dels att minimilönen för deltidsanställd hemvårdarinna skulle fastställas till 12 kronor för hel arbetsdag, dels att även minimitimlön skulle fastställas och denna sättas till en krona femtio öre för arbetad timme. I sitt utlåtande nr 106 framhöll statsutskottet i anledning av motionen, att »båda dessa förslag förtjäna ett närmare övervägande» vid den av statsrådet förebådade utredningen om behovet av och riktlinjerna för utbyggnaden av den sociala hemhjälpn. Denna utredning har sedermera genomförts, men departementschefen har i proposition nr 135 försämrat dess förslag beträffande bland annat minimilönerna för deltidsanställda hemvårdarinnor. Socialstyrelsens förslag i detta avseende anslöt sig helt till yrkandet i ovan nämnda motion.

Av en undersökning som företagits av socialstyrelsen framgår, att kommunerna vid lönesättningen för deltidsanställda hemvårdarinnor i stor utsträckning underlåta att överskrida den för statsbidrag stadgade minimilönen. Detta medför att en kraftig underbetalning av denna arbetskraft förekommer. Ett skäligare minimibelopp än det i Kungl. Maj:ts proposition nr 135 föreslagna synes därför utgöra enda verkliga garantien för att underbetalningen skall bringas att upphöra. Med hänsyn till den fortsatta försämringen av penningvärdet kunna vi icke anse, att ens socialstyrelsens och det i ovan nämnda motion framlagda förslaget om tolv kronor för hel arbetsdag och en krona femtio öre per arbetad timme längre är till fyllest. Sveriges kommunaltjänstemannaförbunds i propositionen redovisade förslag går ut på en minimilön av tretton kronor för hel dag åt deltidsanställd hemvårdarinna. Till detta förslag ansluta vi oss. Om man tar hänsyn till ifrågakarande arbetes art och betydelse samt utövarns kvalifikationer framstår även en dylik minimilön såsom blygsam. Till bestyrkande härav

vilja vi framhålla, att även om en dylik hemvårdarinna erhöle arbete åtta timmar sex dagar i veckan under 50 veckor, skulle årsinkomsten ändå icke uppgå till högre belopp än 3 900 kronor. I verkligheten blir givetvis den samlade årsinkomsten betydligt mindre.

Då det kan befaras att vissa kommuners villighet att anställa deltidsanställda hemvårdarinnor skulle minskas, därest minimilönerna höjas på av oss föreslaget sätt utan att stats- och landstingsbidragen höjas i samma proportion, föreslå vi att detta sker.

Med stöd av det anförda föreslås,

att riksdagen vid behandling av Kungl. Maj:ts proposition nr 135 måtte besluta

att för deltidsanställd hemvårdarinna fastställa en minimilön av tretton kronor för hel arbetsdag och en minimitimlön av en krona sjuttiofem öre samt

att vederbörande utskott måtte såväl närmare utforma grunderna för de statliga bidragen som företaga den uppräkningsav förslagsanslaget till bidrag till avlönanande av hemvårdarinnor som ett bifall till yrkandena härovan gör erforderligt.

Stockholm den 1 april 1948.

Gunnar Adolfsson.

Gerda Linderot.